

Osmanlıca'dan maksad, Türkçe'nin kur'an harfleriyle yazıldığı bir alfabedir. Gerek Osmanlı döneminde, gerek daha öncesinde Türk milleti tarafından bin yıl boyunca bu alfabe kullanılmıştır.

Üstad Bediüzzaman, Türkçe olan, Risale-i Nur Külliyyatı isimli eserlerini, 1926'dan 1960'a kadar telif etmiştir. (Lahikalar ve tercümesi yapılan eserler dahil) Bu 34 yıllık telif dönemi zarfında daima Osmanlı alfabesiyle, yani Kur'an harfleriyle yazdırmıştır.

Ayrıca, Risale-i Nur Talebeleri'nin esas vazifelerinden birinin hatt-ı Kur'an'ı, yani Kur'an alfabesiyle okuyup-yazmayı korumak olduğunu mükerreren beyan etmiştir. Şuurlu bir Müslüman Türk'ün, atalarının bin yıl boyunca kullanmış olduğu, Kur'an'dan alınmış kudsî bir alfabeye ilgisiz kalması, öğrenmemesi hatta öğretmemesi, en azından buna çalışanları lüzumsuz görmesi düşünülemez.

Risaleleri, Osmanlıca asıllarından okumak çok yönden faydalıdır:

- 1-** Harflerindeki kudsîlik sebebiyle ve her iki yazıyı okuyup farkı görebilenlerin vicdânî şehâdetiyle daha fazla feyiz almak mümkün olmaktadır.
- 2-** Hatt-ı Kur'an'ı sürekli okumak-yazmak bu suretle mümkün olmaktadır. Eğer risalelerin Osmanlıcaları olmasa, bugünkü şartlarda Kur'an alfabesi ile yazılmış eserleri bulmak, istifade edebilmek büyük çoğunluk için cidden müşkil olacaktı. Halbuki risaleler sayesinde yediden yetmişe pek çok insan, hemen her gün Osmanlıca ile yani Kur'an alfabesi ile meşgul olmaktadır.
- 3-** Osmanlıca'yı unutulmaktan koruyarak, sünnet-i seniyyeye hizmet ve bid'alara muhalefet gibi çok önemli hizmetler yapılmış olmakta ve bunların büyük manevî kazançları elde edilmektedir.

Üstad Bediüzzaman'ın Kur'an harflerine verdiği değeri gösteren bazı sözleri:

“Risale-i Nur zındıkaya (dinsizliğe) karşı hakaik-i imaniyeyi (iman hakikatlerini) muhafazaya çalışması gibi, bid'ata (yeni harflere) karşı da huruf ve hatt-ı Kur'an'ı (Kur'an harflerini ve yazısını) muhafaza etmek bir vazifesi...” (Kastamonu Lahikası)

“...düşün ki: Bu hurufatın (harflerin) kıymetini takdir etmeyenler ne derece hadsiz bir hasarete (zararda) olduğunu anla!” (Mektubat, Ramazan Risalesi)

“Risale-i Nur şakirdleri bütün kuvvetleriyle hatt-ı Kur'âniyi harika bir surette neşir ve tamim ile muhafazasına çalıştıkları bir zamanda Hazret-i Ali Radıyallahü Anh tarihiyle ondan haber vermekle gaybî keramâtı beyan ettiği yerde ulema içinde birisine iltifat gösteriyor. Elbette bu iltifatın gerçi çok efradı olabilir. Fakat bu karine-i hal gösteriyor ki Risale-i Nur şakirdleri bir hususiyet kesbetmiş ki Hazret-i Ali Radıyallahü Anh iltifatıyla Risale-i Nur'u alkışlıyor.” (Sikke-i Tasdik, 18. Lem'a)

“Risale-i Nur kendi şakirdleri ile lâakal (en az) yüzer kalemle yüzer parça Risale-i Nur'un eczalarıyla ve intişar eden yirmi bin nüshasıyla lâakal yüz bin âdemi huruf-ı Kur'âniye lehine ve sünnet-i seniyeyle ittibaa ve imanlarının takviyesine ve Hazret-i Ali Radıyallahü Anh'ın hiddet ettiği iki cereyana (zındıka ve ulema-i su) karşı tamamıyla mukavemet ettiklerinden elbette Hazret-i Ali Radıyallahü Anh'ın (Ey Kardeşlerim) tabir ettiği ihvanları içinde hususî bir surette onlara bakıyor.” (Sikke-i Tasdik, 18. Lem'a)

“Sual: En mühim hakaik-i Kur'aniye ve imaniye ile meşgul olduğun halde neden onu muvakkaten bırakıp en ziyade manadan uzak olan huruf-u hecaiye (Kur'an'daki harflerin) adedlerinden bahs ediyorsun?

Elcevap: Çünkü: Bu meş'um (uğursuz) zamanda Kur'an'ın bir temel taşı olan hurufuna (harflerine) hücum edilir. Ve onların tebdiline (değiştirmeye) çalışıyorlar.

Said Nursi” (Rumuzat-ı Semaniye)

Kaynak: www.risaleonline.com